

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bîzdîga împotriva lui Ghenadie Buza cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Vasile Bîzdîga, s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

constată:

La 31 martie 2017 Vasile Bîzdîga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Buza cu privire la încasarea datoriei în sumă de 15 000 euro, dobânzii de întârziere în sumă de 5 185,88 euro, taxei de stat în sumă de 12 838,3 lei și cheltuielilor de asistență juridică. (f.d. 4-6)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 24 martie 2015, aflându-se în parcare auto ce aparține SRL “Interauto Grup”, împreună cu Ghenadie Buza a efectuat o tranzacție, prin care a achitat suma de 15 000 euro obținuți din vânzarea automobilului de marca XXXXX, anul producerii 2004 și a procurat automobilul de model XXXXX, anul producerii 2010, care a fost înmatriculat pe numele lui Ghenadie Buza.

Buza Ghenadie s-a obligat să-i restituie suma de 15 000 euro până la data de 01 septembrie 2015, dar nu și-a onorat obligația.

Vasile Bîzdîga a menționat că la 12 martie 2016 a întocmit reclamația privind achitarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 17 268, 7 euro și 2500 lei, care i-a fost înmănată lui Ghenadie Buza prin intermediul executorului judecătoresc Andrian Plamadeala, fapt confirmat prin procesul verbal de înmânarea actului. Ghenadie Buza la înmânarea reclamației a declarat că nu va achita suma solicitată, confirmând astfel indirect existența datoriei.

Vasile Bîzdîga a mai menționat că, neprimind niciun răspuns la reclamație, s-a adresat cu o plângere la Procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău. Prin Ordonanța procurorului din 27 mai 2016 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale, pe motiv că în acțiunile lui Ghenadie Buza nu se întrunesc elementele infracțiuni de escrocherie.

În ordonanța emisă, procurorul a constatat circumstanțele expuse mai sus, indicând că relațiile apărute între Vasile Bîzdîga și Ghenadie Buza sunt de natură civilă, soluționarea cărora ține în exclusivitate de instanța de judecată de drept comun, or ultimul nu a avut și nu are intenția de a însuși mijloacele financiare, acțiunile acestuia fiind bazate pe relațiile contractuale. Astfel, că procurorul a constatat că între părți există relații contractuale de împrumut, însă în acțiunile pârâtului lipsesc indicii infracțiunii.

Prin hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasile Bîzdîga. (f.d.70, 73-78)

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vasile Bîzdîga, s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central. (f.d.124, 125-131)

La 24 mai 2018 Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel. (f.d. 134-138)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel în decizia sa nu a dat apreciere tuturor probelor prezentate în dosar.

La 14 august 2018 Ghenadie Buzu a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Vasile Bîzdîga, să fie respinsă ca fiind inadmisibilă. (f.d. 153-156)

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 decembrie 2017, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 19 martie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.132)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 24 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca

temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Vasile Bîzdîga, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas